

مطالعه تطبیقی بنیان های فرمیک دوران پسامدرن نمونه موردی: پیتر آیزنمن و زاها حدید

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۰۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۰۲

کد مقاله: ۲۹۸۸۱۴

سینا جان فروز زاده^{۱*}، منوچهر فروتن^۲

چکیده

یکی از مفاهیم مهم در معماری، فرم است. مطالعه تاریخ معماری بیانگر آن است که فرم، در طول تاریخ معانی گوناگونی داشته است. مفهوم فرم در دوران مدرن و بعد از آن حاصل اندیشه نظری چندین نظریه پرداز و معمار است. این پژوهش به دنبال پاسخ برای این سوال است که چگونه می توان بنیان های فرمیک دوران معاصر را شناخت و از آن ها بهره برد. این پژوهش با رویکردی تطبیقی بنیان های فرمیک را در دوران پست مدرن مورد مطالعه قرار خواهد داد و به تحلیل محتوای کیفی دو سامانه فکری «پیتر آیزنمن» و «زاها حدید»، می پردازد و هدف آن دستیابی به شباهت ها و تفاوت های این دو سامانه است. با بررسی این دو سامانه مشخص گردید ابتدا فرم های هندسی خالص نقش ویژه تری در طراحی داشته اند که آیزنمن همین را ادامه می دهد و تغییرات کمی را در همین هندسه های خالص اعمال می کند اما زاها حدید از بنیان های دیگری همچون توپوگرافی، ارگانیک و فرم سیال معماری خود را جدا می کند.

واژگان کلیدی: بنیان فرمیک، پیتر آیزنمن، زاها حدید، پست مدرن

۱- دانشجوی دوره دکتری معماری، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران (نویسنده مسئول)

۲- استادیار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران